

Gyémánt- és Aranydiplomás mérnökök 2012-ben a textiliparban

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen 2012-ben is kiosztották a gyémánt- és aranydiplomákat azoknak a mérnököknek, akik 60 ill. 50 évvel ezelőtt fejezték be egyetemi tanulmányaikat. Közöttük többen is vannak, akik a textiliparban helyezkedtek el, vagy legalábbis ott kezdték meg szakmai pályafutásukat, ha később máshova is kerültek.

Gyémántdiplomások

Brezovsky Endre 1952-ben szerzett textiltechnológiai szakmérnöki oklevelet. 1958-ig a Pamuttextil-műveknél dolgozott üzemmérnökként majd technológusként, később az energetika területén folytatta tevékenységét. 1966-ban villamosmérnöki oklevelet is szerzett. Aktívan részt vett a TMTE energia szakosztályának munkájában és ma is tagja az egyesületnek.

Dr. Kerényi István gépészmérnöki oklevelét 1952-ben szerezte meg a textil szakon. Kezdetben az egyetem Textiltechnológia Tanszékén, Dr. Zilahi Márton professzor irányítása alatt tanársegédként dolgozott, majd 1955-ben az akkor összevont magyarországi selyemgyárakból alakult Magyar Selyemipar Vállalathoz került, ahol 32 éven át a gyári osztályvezetőtől a vállalat vezérigazgató-helyetteséig különböző beosztásokat töltött be. Megszerezte a műszaki tudományok kandidátusa fokozatot, címzetes főiskolai tanár a Könnyűipari Műszaki Főiskolán, munkáját Eötvös-díjjal is elismerték. 1992-ben euromérnöki oklevelet szerzett. A TMTE intézőbizottságának tagja és elnöke a Magyar Textiltechnika szerkesztőbizottságának.

Dr. Seidl Gábor gépészmérnöki diplomáját 1952-ben szerezte meg, ezt követően a Kender-Juta Textilipari Vállalatnál energetikusként dolgozott, később ugyanitt a műszaki osztályt vezette. 1966-tól a Textilipari Kutató Intézetben hőtechnikai és szárítástechnikai kutatásokkal foglalkozott. 1971-től 1993-ig, nyugállományba vonulásáig a budapesti Francia Műszaki és Tudományos Tájékoztatási Központ főmunkatársa, majd igazgatója volt. A kémiai tudományok kandidátusa (1974), címzetes egyetemi tanár a soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen (1992). 1997 óta francia és német fordítóként és tolmácsként dolgozik.

Aranydiplomások

Bogár János az egyetem elvégzése, majd a diploma megvédése után egy éven át gyakorló mérnökként a csepeli Magyar Posztógyárban dolgozott, majd a bajai Finomposztó Vállalatnál helyezkedett el, fonodavezetői beosztásban. Két év után a Kismotor- és Gépgyár 5. sz. Gyáregységében, később a kaposvári Kaposgép Vállalatnál folytatta munkáját.

Dr. Cseh József a gépészmérnöki oklevél megszerzése után mint textilgép-fejlesztő gépkonstruktor helyezkedett el. 1962-től 1977-ig Magyar Selyemipar Vállalatnál volt fejlesztési irodavezető, gyári főmérnök, majd a vezérigazgatóságon műszaki főosztályvezető. Egyetemi doktori disszertációját 1978-ban *summa cum laude* minősítéssel védte meg. 1978-tól a Könnyűipari, majd 1980-tól az akkor alakult Ipari Minisztérium

iparpolitikai főosztályának helyettes vezetője, majd 1985-től a műszaki fejlesztési főosztály vezetője volt. 1985 és 1990 között az Ipari Minisztériumban miniszterhelyettesként a könnyűipar felügyeletét látta el. 1990-től a Magyar Könnyűipari Szövetség választott főtítkáráként a ruházati ipar iparágak közös érdekképviselőjét, iparvédelmét szervezte. 2004-ben ment nyugdíjba. 1970 és 1997 között folyamatosan részt vett az OMFB és a MTESZ szervezésében folyó szakértői munkákban. Számos szakcikke jelent meg és sok előadást tartott hazai és külföldi konferenciákon. 1990-ben az Eötvös Loránd-díjjal, 2005-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjével tüntették ki.

Ecker Károlyné okleveles vegyészmérnökként a Goldberger Textilnyomógyárában kezdetben műszakos koloristaként, 1964-től főkoloristaként dolgozott, majd a BUDAPRINT Pamutnyomóipari Vállalat textilmintagyártó telepének igazgatója lett. 1975-ben a PNYV Textilfestőgyárának főmérnökének nevezték ki. Amikor a vállalat BUDAPRINT Secotex Textilfestő Rt. néven társasággá alakult, ő lett a műszaki igazgató, amit nyugállományba vonulásáig töltött be. Eredményes tevékenységének köszönhetően az üzem nemzetközileg is elismert pamutipari nyomó-kikészítő gyárrá fejlődött. Kiváló szakmai munkáját több gyártmányfejlesztési díjjal ismerték el. A korábbi BUDAPRINT Pamutnyomóipari Vállalat ágynemű termékeinek fejlesztésében és a dunavecsei konfekcionáló egység létrehozásában is eredményesen munkálkodott. A TMTE textilvegyész és kolorista szakosztályának hosszú ideje vezetője tagja, az ipartörténeti és hagyományvédő szakosztály elnöke. 1992-től tagja, majd 2000-től elnöke volt a Textilmúzeum Alapítvány kuratóriumának.

Harmati Edit (Kőhalmi Konrádné) gépészmérnöki oklevelének megszerzése után, 1955-től a Lőrinci Fonóiparban dolgozott mérnökként. Az üzembe kihelyezett technikumi osztályban oktatott, majd 1962-től 1985-ig a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikumban tanárként műszaki szaktárgyakat tanított. 1970-ben a Műegyetemen gépészmérnök-tanári oklevelet is szerzett. 1979-ben Géptan I. címmel tankönyve jelent meg, amit 2000-ben újra kiadtak. A szakmai oktatás területén számos tanulmányt, elemzést készített az OPI és a Könnyűipari Minisztérium számára, lektorként dolgozott a Műszaki Könyvkiadó megbízásából. Tanárként sokat tett a szakmai oktatás színvonalának emeléséért, a gépészeti ismeretek terén új tanítási módszerek (az írásvetítő alkalmazása, szétszedhető modellek készítése stb.) bevezetéséért.

Kühnle Helga (Salamon Ferencné) gépészmérnöki oklevelének elnyerése után a Csillaghegyi Lenárugyárban technológusként kezdte pályafutását. 1964 és 1975 között a Könnyűipari Minisztériumban az iparfejlesztési főosztály főmérnökeként, majd az iparpolitikai főosztályon csoportvezetőként dolgozott. 1973-ban a Műegyetemen gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. 1975-től a BUDAFLAX Lenfonó- és Szövőipari Vállalatnál főmunkatársi besorolásban a nemzetközi kapcsolatok fejlesztésével foglalkozott. 1988 és 1990 között a Kereskedelmi Minisztérium titkársági főosztályát vezet-

te. Számos szakcikk szerzője, néhány szakkönyv és OMFB-tanulmány társszerzője. 1990-ben vonult nyugdíjba, ekkortól kezdve 2004-ig a KAPGATE International AG külkereskedelmi cég budapesti irodájának igazgatója volt. A Munka Érdemrend ezüst fokozatának birtokosa.

Neumann Margit (Király Endréné) kitüntetéses oklevéllel fejezte be tanulmányait a gépészmérnöki karon, majd egy évig gyakornok mérnökként a Magyar Posztógyárban dolgozott. Gyakornoki idejének leteltével két évig fonodai üzemmérnök volt, majd a vállalat igazgatójának műszaki titkára lett. 1968 és 1971 között közvetlen termelésirányítási feladatokkal látott el a fonóelőkészítő üzem üzemvezető-helyetteseként, majd 1971-től 1975-ig üzemvezetőként. 1976 és 1988 között a Magyar Divat Intézet kutatómérnökként foglalkoztatva, feladata a textilipar gyártás- és gyártmányfejlesztésére vonatkozó hazai és nemzetközi tendenciák figyelése és összehasonlítása, elemzése volt. 1989-1990-ben a Hazai Fésűsfonó- és Szövőgyár beruházási és fejlesztési osztályvezetőjeként vállalt feladatokat. A cég felszámolása miatt korengedményes nyugdíjba vonult.

Sére István 1961-től 1972-ig a Szombathelyi Cipőgyárban dolgozott, majd a Lakástextil Vállalatnál helyezkedett el, ahol 1995-ig tevékenykedett, mint TMK vezető, gyártmányfejlesztési osztályvezető, majd mint

fejlesztési főmérnök. 1974-ben felsőfokú textilipari gyártmányfejlesztői tanfolyamot végzett, 1992-ben vámművi középfokú szakvizsgát tett. 1993-1994-ben a vegyesvállalati konstrukcióban működtetni kívánt bútorgyártó gyárrészleg üzbegisztáni telepítésének és betanításának irányítása volt a munkája. 1996-ban előnyugdíjba, majd 1998-ban végleg nyugállományba vonult. 1999 és 2001 között a Budapesti Vegyipari Gépgyárban dolgozott, mint belső ellenőr.

Wagner György gépészmérnöki pályája 1962-ben a Magyar Villamos Műveknél, majd a Kőbányai Fűtőerőműnél indult, utóbb a Taurus Gumiipari Vállalatnál folytatódott. 1980-ban kezdett dolgozni a Magyar Selyemipar Vállalat Kikészítőgyárában, ahol az energia osztályt vezette. 1985-1987-ben az Energoindustria Közös Vállalatnál kondenz- és hulladékhő hasznosítását elősegítő berendezések gyártásával, értékesítésével, telepítésével és üzembe helyezésével foglalkozott, majd 1987-ben visszatért a textiliparba: a BUDAPRINT Pamutnyomóipari Vállalat főenergetikusa volt. 1990 és 1993 között a Generál Kazánjavító Kiszövetkezetnél dolgozott, 1994-től 2001-ig pedig az Országház épületének gépészeti üzemeltetése és a kazánház üzemvezetői teendőinek ellátása volt a munkája. Nyugállományba vonulása óta a budapesti főpolgármesteri hivatal üzemeltetési főosztályán részmunkaidős energetikusi feladatokat lát el.

Bangha Jenő 1921–2012

91 éves korában eltávozott közülünk a pamutfonás és szövés nagy szaktekintélye, Bangha Jenő. 1937-ben kezdett dolgozni az újpesti Magyar Pamutipar szövődjében. A második világháború után fonodai műszaki osztályvezető volt, 1952-től gyári főtechnológusként, 1973-tól nyugdíjazásáig szövő gyárrészleg vezetőként dolgozott. Az 1980-as években a Magyar Pamutipar vidéki üzemtelepítéseiben vette ki részét.

Sokat foglalkozott a mesterséges szálanyagok, főleg a viszkóz feldolgozásával, az elektrosztatikus feltöltődés kiküszöbölésével és a gyűrűsfonodai nyújtóművek tökéletesítésével.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület pamutfonó szakosztályának 1950 óta volt vezetőségi tagja. Az oktatási területért felelős szakemberként eredményesen dolgozott, számos céltanfolyam szervezője és előadója volt. Külön kiemelendő a szakmunkásképzés és a művezető továbbképzés területén végzett sikeres és fáradhatatlan tevékenysége.

Szakírói munkájával a szakoktatáshoz és szakirodalomban jelentkező hiányok pótlásához aktívan hozzájárult. Számos könyv szerzőjeként és társszerzőjeként ismert, hozzájárulva a szakirodalom bővítéséhez. Többek között Fonástechnológiai szakkönyvét 12-szer adták ki. Egyebek között megírta a Magyar Pamutipar történetét is.

Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el, 1979-ben Eötvös Loránd-díjban részesült.

Emlékét kegyelettel megőrizzük, nyugodjék békében.

Hatos Istvánné 1947–2012

2012. augusztus 16-án végleg eltávozott közülünk az UNICON Zrt. elnök-vezérigazgatója, Hatos Istvánné. 1967-ben kezdett dolgozni az akkori Békéscsabai Ruhagyár orosházi üzemében varrónőként, majd művezető, később üzemvezető lett. A privatizáció során megalakult UNICON Rt. (később Zrt.) elnök-vezérigazgatójaként Hatos Istvánnét

választották meg.

A textilruházati iparban évek óta tartós stagnálás és visszaesés ellenére Hatos Istvánné vezetésével a társaság az ezredfordulóig egyenletesen növelte bevételeit. A cégnek a válság idején sikerült minden nehézség ellenére talpon maradnia és mind a mai napig adósság nélkül nyereséget kimutatnia. Az ügyviteli munka, a termelés-előkészítés és a szabászat elektronizálása

után az UNICON Zrt. 1999-től a ruhaiparban elsőként vezette be az integrált vállalatirányítási rendszert. 1993 októberében a részvénytársaság 100 %-ban magyar magántulajdonba került, akkortól Hatos Istvánné fő-részvényesként irányította a munkát. Jelentős fejlesztések, automatizált szabászat, a géppark megújítása, új telephelyek és üzemek létesítése valósult meg.

Munkássága során nagyon nagy jelentőséget tulajdonított a képzésnek, a szakképzésnek. Aktívan közreműködött különböző szakmai szervezetek munkájában, a Könnyűipari Szövetségben, a TMTE és a VOSZ keretein belül is. A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elkötelezett munkatársa volt, a Békés Megyei Kereskedelmi és Ipar Kamara általános alelnökeként 10 éven át aktívan dolgozott.

Kiadhatatlan energiája és tetterekészsége sokak példaképe.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Ivitz Rudolf 1932–2012

80 éves korában eltávozott közülünk a kiváló szövéstechnológiai szakember és neves főiskolai tanár. Először a Kispesti Textilgyár szövődéjében dolgozott különböző beosztásokban. Közben szövő szakmunkás bizonyítványt és géplakatosi képesítést szerzett. Már ebben az időszakban több technológiai-

gépészeti újítása volt. A Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki karán diplomázott, majd a Textiltechnológiai Tanszéken folytatta tevékenységét. A tanszék tanműhelyének helyettes vezetőjeként dolgozott, majd 1961-ben tanársegéd, 1963-ban adjunktus lett. Oktatott a Magyar Iparművészeti Főiskolán is.

Az 1971-től megalakult Könnyűipari Műszaki Főiskola Textiltechnológiai Tanszékének helyettes vezetőjeként folytatta pályafutását. Docensként meghatározó szerepe volt az oktatási programok kidolgozásában, a laboratóriumok és tanműhelyek felszerelésében. Az oktatógárda kinevelésében és a tudományos kutató-

munka irányításában is elismerésre méltó eredményeket ért el. A főiskolán főleg a szövés-előkészítés tárgy oktatását végezte magas színvonalon. Több főiskolai jegyzet szerzője. 1984-től tanszékvezető főiskolai tanárként dolgozott nyugdíjba vonulásáig.

Szakmai és kutatási tevékenységet a szövés-előkészítés területén végzett. A keresztcsevével és az elektronikus fonaltisztítás tárgykörben számos szakcikket publikált, szakkönyvírásból is kivette a részét. Rendszeres előadója volt a szakmai konferenciáknak, szimpóziумoknak. A művezetőképzésben, felsőfokú továbbképzésekben is eredményesen oktatott.

1955-től tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, több évig a fiatalok körét vezette, majd a selyem szakosztály titkári teendőit látta el nagy szorgalommal és kiváló szervezőkészséggel. A selyemipar vidéki gyáraiban sorra szerveződő üzemi csoportok megalakításában nagy szerepe volt. Több nívós előadást tartott egyesületi rendezvényeken. Nyugdíjasként textilipari műszaki- és igazságügyi szakértőként tevékenykedett. Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Szalay Attila 1935–2012

Elhunyt Szalay Attila, a textiltisztító szakma egyik kiváló szakembere. 1958-tól a Fővárosi Patyolat Vállalatnál dolgozott, először a Műszaki Fejlesztési Csoportnál, majd a Műszaki Osztályon, ahol villamos tervezéssel, valamint az újonnan létesülő szalonok (Csepel) és új üzemek (Tóalmás) vil-

lamos és technológiai tervezésével foglalkozott. 1984–1986-ban részt vett a Patyolat Vállalat üzleteiben telepített, válláló pénztárgépek kifejlesztésében és más úttörő számítástechnikai fejlesztésekben.

1990-ben a 100 %-ban osztrák tulajdonban lévő KIMEX Szerviznek lett az ügyvezetője. Feladatai között kiemelt cél volt a KIMEX által Magyarországon eladott új mosodák telepítése és szerelése. Ez a tevékenység kihívás volt számára és már nem éppen fiatalon meg-

tanulta az AutoCad program kezelését, aminek segítségével már Magyarországon tervezte a KIMEX által egész Európában eladott mosodákat és irányította ezek szerelését. Nyitott volt minden újra és egész életén át folyamatosan tanult, hogy megfeleljen az egyre növekvő elvárásoknak.

Később munkatársaival megalapította a Mosoda Mester Kft.-t és ennek keretein belül dolgozott. Így nevéhez fűződik számos hazai és külföldi nagy szálloda mosodatervezése.

Emlékét tisztelettel megőrizzük.

Wieland Ferenc 1915–2012

Wieland Ferenc a középiskolát a kőbányai Szent László Gimnáziumban végezte, de tanult a Bolyai Textiltechnikum elődjében is. Első munkahelye a az 1930-as években a Kispesti Textilgyár volt, ahol szövómunkás, majd segédmesteri munkakört töltött be. Később a Soproni Pamutiparban volt szövómester, majd a Kőbányai Textilművekben szövómester, utóbb technológus, műszaki osztályvezető, 1966-tól pedig gyáregységi főmérnök. A kőbányai gyárban az ő feladata volt a kínai automata szövőgépek beüzemeltetése, a

munkások betanítása. Részt vett a kínai szövőgépek üzembe helyezési munkálataiban a Szegedi Textilművekben is. Ezt követően a Kőbányai Textilművek gyáregységi főmérnöki feladataival bízták meg. 1980-ban a Hazai Pamutszövő Vállalattól ment nyugdíjba.

Munkája mellett rendszeresen oktatott különböző technikusképző szaktanfolyamokon és szakkönyveket is írt egyes szövőgépek műszaki megoldásairól. Tagja volt az akkori Pamutipari Igazgatóság által szervezett számos munkabizottságnak.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület alapító tagja volt, sok éven át részt vett a pamutszövő szakosztály munkájában.

Emlékét tisztelettel megőrizzük.